

DADES CATALOGRÀFIQUES

Autoria	Ignacio Pinazo (València, 1849 - Godella, 1916)
Lloc de producció	València
Lloc de procedència	IVAM
Títol	<i>La Tarara</i>
Data	Ca. 1897-1915
Mesures	9,7 x 20,8 cm
Materials/tècnica	Oli sobre taula
No Inventari	1986.065
Ubicació en el museu	IVAM

DESCRIPCIÓ

Ignasi Pinazo i Camarlench va ser un dels introductors de la modernitat pictòrica a Espanya en l'últim terç del segle XIX i les primeres dècades del XX. La seua obra es va aproximar a la de l'impressionisme que s'introduïa a Europa i, especialment, a París, la capital artística del moment. Va fer diverses estades a Roma que li van permetre explorar i consolidar el seu llenguatge particular. De tornada de la seua segona estada a Roma, va pintar, entre moltes altres taules de petit format, *La Tarara*. Com gran part de la seua producció en aquesta època, la taula plasma l'interés que l'artista va manifestar pel costumisme, el paisatge i la representació de les tradicions rurals valencianes.

RELECTURA

Tema Relacionat	Rols de gènere Gènere i història
Relectura	<p><i>La Tarara</i>, juntament amb altres de les seues taules, va suposar per a Pinazo l'acostament a diferents realitats oscil·lants entre l'històric, el bucòlic i el quotidià modern, que associaven els personatges d'entorns rurals com a prototips d'homes i dones naturals, no contaminats per la uniformitat de la vida urbana, que havien preservat els seus costums i el seu caràcter vital, alegre i autòcton. En aquesta escena en concret representa en un entorn natural un grup de persones en rogle, agafades de les mans i ballant la cançó popular "La Tarara". La pinzellada solta, tan característica de l'artista, genera una major sensació de moviment, vitalitat i alegria, sensacions i sentiments que estarien experimentant els personatges representats en aquell moment de joc i de temps compartit i col·lectiu. Ens mostra dones i homes arrelats a la seua terra, a la seua tradició i a la seua cultura en un context feliç, pròxim al mite de l'Arcàdia, el qual fa al·lusió a un lloc idíl·lic, poblat per éssers humans en comunió amb la naturalesa i en el qual regna la pau i la felicitat.</p> <p>Encara que els seus orígens es remunten segles arrere, en el segle XIX la cançó "La Tarara" va arrelar en terres valencianes i en altres punts de la península. Se solia cantar en un cercle que girava al ritme de la melodia que es cantava i és especialment característica de la festivitat de la Pasqua. De fet, la lletra de la cançó en valencià —a diferència de les seues versions en castellà— al·ludeix específicament a la tradició valenciana de volar una cometa durant els dies de Pasqua. Tradicionalment, els xics i les xiques joves no acostumaven a compartir moments d'oci junts, però hi havia excepcions. Una de les excepcions era el període de festejar, que en valencià es refereix al moment previ a la consolidació</p>

d'una relació entre un xic i una xica. L'altra excepció eren els dies de Pasqua, durant els quals els xics i xiques de la localitat podien compartir el passeig, el berenar, els jocs i les cançons amb les "colles" del gènere oposat. Allò era, sens dubte, tot un esdeveniment.

La cançó "La Tarara" era transmesa de pares a fills i, sobretot, de mares a filles, ja que les dones han sigut les principals transmissores de la tradició i la cultura a través de l'oralitat. Mentre que la història oficial, escrita sempre en masculí, ha sigut difosa sobre el paper generació rere generació, tot el que estava vinculat a la vida quotidiana ha quedat relegat a un segon pla. No obstant això, aquesta quotidianitat obviada per l'escriptura històrica ha arribat als nostres dies a través de la memòria oral, que, molt sovint, s'entrecreu amb la memòria de gènere i que té les dones com les seues principals transmissores, ja que, històricament, les dones veien molt més limitades les seues possibilitats de rebre una educació formal i, per tant, escrita. Així mateix, els rols de gènere propis de les societats patriarcales han associat l'aspecte femení a l'àmbit privat i quotidià, mentre que els àmbits públic i "històric" s'han vinculat al masculí.

MUSEU VALENCIÀ D'ETNOLOGIA (2012): *Museu de la Paraula. Arxiu de la memòria oral valenciana*.

http://www.museudelaparaula.es/web/home/search_free.php?t=1&busqueda=tarara&nregpp=10&filtro=y [Consultat el 22/06/2020]

ROBLES, Rocío (2019): *50 obras maestras de la colección del IVAM (1900-1950)*, València, IVAM.

VV.AA. (2005): *Ignacio Pinazo. Los inicios de la pintura moderna*, Madrid, Fundación Cultural Mapfre Vida.